

18 Οκτωβρίου 2015

Για μια πνευματική φιλία

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: flickr.com

Η φιλία είναι λουλούδι.

Λουλούδι που ανθεί αληθινά και με όλη του την ομορφιά σαν βρίσκεται σε κατάλληλες συνθήκες.

Η βάση είναι ο Κύριος.

Το ξέρουμε.

Χρειάζονται όμως και μερικές πιο δεύτερες κάπως συνθήκες.

Θα δημιουργήσουν αυτές το κλίμα που θα ζωογονεί καθημερινά τη φιλία σου.

Θα την τονώνει, ώστε πάντα να είναι ακμαία.

Να σέβεσαι την προσωπικότητα του φίλου σου
Αγαπάς, εκτιμάς, έχεις βαθιά εμπιστοσύνη στο φίλο σου.
Μπορείς εύκολα να του ανοίξεις την καρδιά σου.
Είσαστε μια ψυχή σε δύο σώματα.
Τι εξαίρετο γεγονός!

Τι χαρά!

Ναι. Παρά ταύτα μην ξεχάσεις ποτέ: ο φίλος σου είναι ένας ξεχωριστός άνθρωπος.
Μια ιδιαίτερη ψυχή, Και μόνον γι' αυτό το λόγο, μα και πιο πολύ γιατί αυτή η ψυχή
είναι φίλος σου, πρέπει να τον περιβάλλεις με σεβασμό.

Η αγάπη σας και η αμοιβαία εκτίμησή σας δεν πρέπει ποτέ να καταργήσει τον
αλληλοσεβασμό σας.

Θα φέρεσαι λοιπόν με ευγένεια στο φίλο σου. Με τρόπο καλό. Με λεπτότητα. Με
καλοσύνη και αγάπη.

Μερικοί νομίζουν πως επειδή είναι φίλοι μπορούν να καταργούν κάθε απόσταση,
κάθε κανόνα ευγενείας. «Φίλος μου είναι», λένε. Για να δικαιολογήσουν αστεία
χονδροειδή. Για να πειράζουν σκληρά. Για να φέρονται χωρίς σκέψη και χωρίς
στοιχειώδεις τρόπους. Όπως τους έρθει.

Τραύματα σκληρά για τη φιλία δύο νέων είναι αυτά. Εχθρός θανάσιμος.

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα γεννώνται και ωριμάζουν ψυχρότητες, παρεξηγήσεις,
επεισόδια θλιβερά. Μια τέτοια ατμόσφαιρα παγώνει τις καρδιές, σβήνει την
εκτίμηση του ενός προς τον άλλο.

Κι αν δεν προλάβει κανείς, αν τα πράγματα δεν διορθωθούν, η φιλία που άρχισε
καλά, μαραίνεται. Σβήνει με τρόπο θλιβερό. Τι κρίμα!

Ακριβώς αυτό θέλει να τονίσει, και με τέτοιο πνεύμα ο λόγος του Θεού δίνει τη
συμβουλή:

«σπάνιον είσαγε σον πόδα προς σεαυτού φίλον, μήποτε πλησθείς σου μισήσε σε»
(μήπως σε μπουχτίσει και σε μισήσει).

Να ξέρεις τα όρια της ανακοινωτικότητάς σου

Θ' ανοίξεις την καρδιά σου στον φίλο σου. Ασφαλώς. Ποιος λέει όχι;

Υπάρχουν όμως και εδώ ορισμένα όρια. Δεν πρέπει να τα ξεπεράσεις.

«Των απορρήτων, ἃ μεν την σην αρετήν αυξάνει, κοινώνει τοις φίλοις. Ἄ δε την
γνώμην φαυλίζει, μητ' αὐτός μετέχου, μήτε τοις φίλοις ανατίθει».

(Μέγας Φώτιος)

Όσα από τα πράγματα του εσωτερικού σου, της ψυχής σου, βοηθούν και αυξάνουν
την αρετήν σου, αυτά να τα λες στους φίλους σου. Όσα όμως κάνουν κακή και
φαύλη την σκέψη σου, αυτά ούτε εσύ να τα δέχεσαι, ούτε στους φίλους σου να τα
ανακοινώνεις.

Είναι βαθιά η ψυχολογική αυτή παρατήρηση. Γιατί αποτελεί καθαρή παρεξήγηση
της φιλίας και οικτρό κατάντημα της αυτό που κάνουν μερικοί. Εν ονόματι του

συνδέσμου και της αδελφосύνης τους εξωτερικεύουν ο ένας στον άλλο γεγονότα του εσωτερικού τους όχι καλά και ενάρετα.

Καμιά φορά μάλιστα χωρίς σοβαρότητα. Σε ατμόσφαιρα ευτράπελη. Ίσως και με μορφή «κατορθωμάτων».

«Έχω θάρρος απέναντί του», προβάλλουν το επιχείρημα.

Το θάρρος όμως αυτό καταργεί πια την φιλία. Ρίχνει στη λάσπη την ιερότητά της. Είναι λίβας που καίει και καταστρέφει το όμορφο λουλούδι.

Έτσι η φιλία παίρνει κατήφορο. Σε λίγο δε θα είναι παρά μια συνηθισμένη παρέα. Για να προχωρήσει ολοταχώς σε παλιοπαρέα!

Χρειάζεται λοιπόν να την φυλάξεις τη φιλία σου. Να την κρατήσεις ψηλά. Θα γίνει αυτό, όταν στα θέματα της ανακοινωντικότητας τηρείς τον κανόνα αυτόν του Μ. Φωτίου...

Να ξέρεις να φεύγεις

Ίσως χρειαστεί να φύγεις. Να διακόψεις με πόνο ψυχής τη φιλία σου. Δεν είναι απίθανό.

Παρά τη θέλησή σου μπορεί μια μέρα ο φίλος σου να αρχίσει να παρανομεί. Να παραβαίνει το θέλημα του Θεού. Να παρουσιάζει εκδηλώσεις κακές. Να ζει ζωή ξένη προς το Χριστό. Να θέλει να σε τραβήξει και σένα -εν ονόματι της φιλίας σας!- σ' αυτήν.

Τι θα κάνεις τότε;

Χρέος έχεις να δείξεις στο φίλο σου, εν ονόματι της φιλίας σας, το κακό που κάνει. Να του πεις το σφάλμα του.

Να τον ελέγξεις.

Να προσπαθήσεις με κάθε τρόπο να του αλλάξεις σκέψεις και συμπεριφορά.

Να του δείξεις το σωστό.

Να τον βοηθήσεις.

«Μηδέν παράνομον, μηδέ φίλοις χαρίζου».

Οι δυο σας. Μέσα σε ατμόσφαιρα αδελφικής αγάπης πρέπει να ενεργήσεις. «Εάν σου ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου». Και τότε ποια ευτυχία για σένα!

Δεν θέλει όμως να σε ακούσει; Επιμένει να τραβά τον δρόμο του κακού, της αμαρτίας; Ε, τότε με βαριά καρδιά αλλά με χέρι σταθερό έχεις καθήκον να διακόψεις τον γλυκύ δεσμό της φιλίας σας. Πρέπει να φύγεις.

Αν μείνεις, μεταβάλλει τον ιερό δεσμό σε δεσμό καταστροφής και όχι σωτηρίας. Δημιουργείς για τον εαυτό σου κίνδυνο να παρασυρθείς. Να ακολουθήσεις και συ την πορεία του κατήφορου.

Όπως στα φρούτα, αν έχουμε ένα σάπιο μέσα σε πολλά γερά, αυτό θα μεταδώσει τη σαπίλα του και στα άλλα, έτσι και εδώ. Αν ο κακός επιμένει στην κακία του, θα καταστρέψει και τους καλούς..

Είναι αλήθεια πως φέρνουν πόνο και θλίψη στην καρδιά αυτές οι περιπτώσεις.

Δυσκολίες και αμφιταλαντεύσεις, αν πρέπει να κόψουμε τους δεσμούς. Και μερικές φορές, πάνω στη θλίψη ο καλός ακολουθεί τον κακό, με μια ένοχη αδυναμία.

Όχι. Εσύ μην κάνεις ποτέ έτσι.

Να είσαι πάντα δυνατός ώστε να μπορείς να φύγεις αν χρειασθεί.

«Αναγκαίος μεν φίλος... αναγκαιότερος δε ο του δικαίου λόγος».

(Μέγας Φώτιος)

«Ει ο οφθαλμός σου ο δεξιός σκανδαλίζει σε, έξελε αυτόν και βάλε από σου· συμφέρει γαρ σοι ίνα απόληται έν των μελών σου και μη όλον το σώμα σου βληθή εις γέενναν».

(Ματθ. ε΄ 29)

Δε σου εύχομαι ποτέ κάτι τέτοιο. Αν όμως συμβεί, σήκωσε τα μάτια σου στον Κύριο. Ζήτησέ του δύναμη... και προχώρησε... Είναι το καθήκον σου αυτό...

Είθε πάντα οι φιλίες σου να είναι αγνές, όμορφες, δυνατές, αληθινές. Φιλίες που θα διαρκέσουν αιώνια. Αφού εμπνευστή και στερεωτή τους θα έχουν τον αιώνιο φίλο, τον Ιησού Χριστό.,

Του π. Λεωνίδα Διαμαντόπουλου, από το βιβλίο «Για την Άγνωστη Χώρα»

Πηγή: llazaros.blogspot.gr